Cartografia dels drets

Desigualtat de gènere

L'Índex de desigualtat de gènere posa en evidència un retrocés important en termes d'igualtat entre homes i dones en els últims anys.

Índex de desigualtat de gènere (IDG)

L'IDG mesura la desigualtat entre dones i homes pel que fa a la seva situació en 3 àmbits: salut reproductiva, apoderament i mercat de treball.

Aquesta mesura varia de 0 a 1:

- 0 significa la igualtat perfecta (hi ha igualtat perfecta entre homes i dones).
- 1 significa la desigualtat absoluta.

Pèrdua percentual

Fa referència a la disminució de la igualtat en els avenços obtinguts respecte a les tres dimensions (salut reproductiva, apoderament i mercat de treball) a causa de la desigualtat de gènere en les diferents regions del món.

Font: dades oficials PNUD

Amèrica Llatina i el Carib

41,6% PÈRDUA PERCENTUAL

Xile. El SERNAM (Servicio Nacional de la Mujer del Gobierno de Chile) va iniciar l'any 2008 una campanya de sensibilització pública relativa a les discriminacions laborals que pateixen les dones i a problemes com ara la bretxa salarial. A aquest programa, s'hi van adherir voluntàriament unes 40 empreses. El 2009 es va aprovar a Xile una llei històrica que prohibeix l'existència de bretxes salarials.[7]

A **Colòmbia**, en el sector formal de l'economia, trobem que les dones reben, de mitjana, un 27,58% menys de salari del que reben els homes per la mateixa tasca i categoria.[8]

Unió Europea

12,6% PÈRDUA PERCENTUAL

Finlàndia. País amb dades d'igualtat entre gèneres alta. És en matèria d'educació on més es troba en situació d'igualtat (fins i tot hi ha un índex alt de dones amb educació superior segons el World Economic Forum).[9] Segons la UNWOMEN Finlàndia compta amb un 50% de representació femenina en càrrecs ministerials: així com un 41,5% de dones en càrrecs parlamentaris.[10] A més, Finlàndia va ser la pionera pel que fa a la incorporació de la dona al sufragi igualitari. El 1906 el Parlament va aprovar el dret de sufragi i el dret universal de presentar-se com a candidat/a a les eleccions.[6]

Bulgària. El febrer del 2009 el govern va admetre que el país estava afectat per la crisi. Com a resultat, aquell mateix any, 44.000 persones (el 96% de les quals eren dones) havien perdut la seva feina.[7]

A l'**Estat espanyol**, de cada 100 hores de treball no remunerades, 80 les fan les dones I de cada 100 hores pagades, només 31 corresponen a treballadores.[4]

Europa i Àsia central

31,7% PÈRDUA PERCENTUAL

Noruega. L'1 de gener del 2008 es va establir, de forma obligatòria, que les empreses tinguin, almenys, un 40% de dones en els seus càrrecs directius. Les companyies que cotitzin en borsa i que no compleixin amb aquest requisit poden ser clausurades.[10]

Sèrbia. Segons exposa la cofundadora i coordinadora de Dones de Negre a Sèrbia, dins la publicació *Els ODM davant el repte de la igualtat de gènere*, al Parlament serbi hi ha només un 21% de dones.[11]

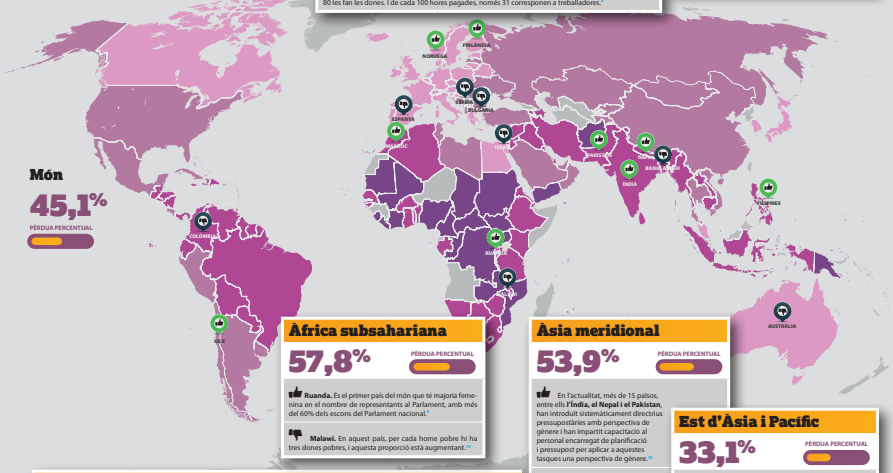

Món

45,1% PÈRDUA PERCENTUAL

Àfrica subsahariana

57,8% PÈRDUA PERCENTUAL

Ruanda. És el primer país del món que té majoria femenina en el nombre de representants al Parlament, amb més del 60% dels escons del Parlament nacional.[7]

Malawi. En aquest país, per cada home pobre hi ha tres dones pobres, i aquesta proporció està augmentant.[10]

Àsia meridional

53,9% PÈRDUA PERCENTUAL

En l'actualitat, més de 15 països, entre ells **l'Índia, el Nepal i el Pakistan**, han introduït sistemàticament directrius pressupostàries amb perspectiva de gènere i han impartit capacitació al personal encarregat de planificació i pressupost per aplicar a aquestes tasques una perspectiva de gènere.[10]

És calcula que a **Bangladesh** les dones guanyen, per hora, un 21% menys que els homes.[8]

Est d'Àsia i Pacífic

33,1% PÈRDUA PERCENTUAL

Filipines. Els consells locals de desenvolupament tenen representació obligatòria de les organitzacions de la societat civil amb la finalitat de donar espai a les preocupacions de les dones en l'adopció de decisions locals.[10]

Austràlia. Les dones segueixen sent objecte de discriminació en l'ocupació en relació amb la igualtat de remuneració per treball d'igual valor. Segons l'Oficina d'Estadístiques d'Austràlia, les dones guanyen, de mitjana, un 17% menys que els homes. També cal dir que les dones estan subrepresentades en els llocs superiors: menys del 2% de les 200 empreses que cotitzen en la Borsa de Valors d'Austràlia tenen una *chief executive officer* (directora executiva) que sigui dona i només 1 de cada 12 consellers són dones.[7]

Orient Mitjà i Àfrica del Nord

54,6% PÈRDUA PERCENTUAL

Marroc. El gener del 2004, el Parlament marroquí va aprovar una sèrie d'esmenes profundes de la Mudawana (Codi d'estat civil del Marroc), incloent-hi el dret de família, que regeix la condició de la dona, tot formulant un nou codi de la família que va establir la igualtat de la dona al si familiar. Entre les principals disposicions cal esmentar la responsabilitat mancomunada sobre la família, que passa a ser compartida per igual entre marit i muller, l'eliminació de l'obligació jurídica de la muller d'obeir el seu marit, la igualtat entre homes i dones pel que fa a l'edat mínima per contraure matrimoni i importants avenços relatius a l'obligació de l'Estat de fer aplicar la llei i protegir els drets de la dona.[6] Tot i això, sense un compromís polític en ferm els canvis no seran impulsats i aplicats per part de la societat.

Entre la **comunitat àrab a Israel** hi ha mig milió de dones, el 90% de les quals viuen en localitats perifèriques i segregades. El 83% no participen en el mercat de treball.[9]

Fonts:

1 Albanella, Michela; Nicodemus, Miriam (2007). Treballadores. Qüestions entorn de la cohesió social i laboral de les dones al món. Barcelona: Fundació Pau i Solidaritat - CCOO de Catalunya.
2 Ramos, Nancy (et al.) (2009). "Igualtat de gènere y crisis financiera". Plataforma 2015 y más. (article en línia a www.plataforma2015.org)
3 Jiménez, Ana (2008). "Mujeres en el mundo laboral y buenas prácticas laborales: Tenram inicia nueva campaña contra la discriminación laboral". (article en línia a www.elmundoadiario.cl)
4 European newspaper [web en línia] consultada el 15 de juliol de 2015. "Finnish Voting Reforms in 1906, as Reported in Historic Newspapers". https://goo.gl/2HHBEU
5 Espacio21 "Desigualdades del mal". (2011). Barcelona: Fundació Pau i Solidaritat - CCOO de Catalunya.
6 Ferrer, Gabriel; Ferrer, Ana (et al.). (2011). El DOM davant el repte de la igualtat de gènere. Drets, recursos i desenvolupament. Reflexions des de la perspectiva feminista. Barcelona: Fundació Pau i Solidaritat - CCOO de Catalunya.
7 ITUC. Report for the WTO General Council Review of the Trade Policies of Australia. [Document en línia]. 2011 Ed. ITUC. Ginebra. https://goo.gl/1qdBJ5
8 OXFAM. A tax on a mina [pàgina web]. https://goo.gl/1dwBEW
9 Gender Equality Commission of the Tribunal (2008). "The gender wage gap in Bangladesh". ILO Asia-Pacific Working Paper Series, p. 41. http://goo.gl/1dwBEW
10 PNUD (2010). Informe sobre desenvolupament humà. Nova York: PNUD
10 UNFPM (2008). ¿Quién es poseído a las mujeres? Género y propiedad de activos. Ed. ONU. Nueva York. https://goo.gl/1RBUWb
11 UNWOMEN. "Mujeres en la política. 2014" [Versió en línia] consultat l'1 de juliol de 2015. https://goo.gl/1TQ8Uw
12 World Economic Forum [web en línia] consultada l'1 de juliol de 201. "Global Gender Gap Index 2014". http://goo.gl/1TQ8Uw

© Grupo G. de L. Gráfica - www.grupodeele.com